

faa Huusbonden underkafstet ligesaavel som Tyendet. Men Forfjellen bestaaer deri, at jeg har troet, at det særdeles Erbødighedsforhold, som efter samme Forordnings § 23, der jo bliver staaende ved Magt, skal medføre Skærpselse, vilde lede til, at man fastsatte et vist Minimum af Straf, som Tyendet skulde underkastes, uden at man derfor udelukkede de strengere Straffe, som det kunde have forskyldt efter selve Loven. Derimod findes der i Forordningen af 1833 og i Forholdets Bestaenhed mellem Tyendet og Huusbonden ikke nogen Grund til at fastsatte særegne skærpende Straffe for Huusbonden, naar han forseer sig mod Tyendet paa den nævnte Maade. Det forekommer mig, at det vilde være saameget besynderligere, om man i § 26 for Fornærmelser i Gjerning vilde fastsatte Bøder fra 5 til 50 Rd., som Straffen for den meest undskyldelige Forseelse, naar den finder Sted mellem andre Personer, der ikke staae i noget Forhold til hinanden, efter § 1 i Forordn. af 1833 er Bøder fra 5 til 100 Rd., og man vilde altsaa, naar Vdringsforslaget blev vedtaget, sige, at et Tyende skulde straffes ringere end den, som forseer sig mod En, til hvem han ikke staaer i noget særegt Forhold. Det forekommer mig, at det vilde være at vende op og ned paa Lovgivningen. Derimod vil jeg gjerne indrømme, at man ikke ubetinget skulde have fastsat Straf af Fængsel paa Bånd og Brød for Fornærmelser i Gjerning af Tyendet mod Huusbonden. I Lovforslaget, som jeg havde tilladt mig at forelægge det i det andet Thing, var der fastsat for denne Forseelse fra Tyendets Side simpelt Fængsel eller Fængsel paa Bånd og Brød; men i det andet Thing troede man, at denne Bestemmelse var for mild, og man udelod derfor Straffen af simpelt Fængsel, og vedtog, at Fængsel paa Bånd og Brød skulde være den eneste Straf. Her i Thinget vil man, i alt Fald efter Forslaget, gaae den reent modsatte Vej og udelukke Fængsel paa Bånd og Brød, som dog, efter hvad jeg har tilladt mig at oplyse, ikke kan anses for nogen ualmindelig Straf for de omhandlede Forseelser, og fastsatte som noget Særegent ringe Bøder, ringere endog end de, der forekomme i Frd. 1833 § 1 ved Siden

af simpelt Fængsel. Hvad angaaer den anden Forseelse, som er omtalt i § 26, og med Hensyn til hvilken der ogsaa er stillet Vdringsforslag, nemlig Trods og Opsætighed, da maa det bemærkes, at efter Lovudkastet kan endog, naar disse Forseelser begaaes under formildende Omstændigheder, og saadanne kunne jo let være tilstede, anvendes ringe Bøder, nemlig fra 1 til 10 Rd.; men det er som et 3die Alternativ, man har fastsat Fængsel paa Bånd og Brød indtil 5 Dage, og jeg troer ikke, at man som et 3die Alternativ, der altsaa kun vil blive anvendt under skærpende Omstændigheder, kan ansee dette for at være for strengt; og navnlig vil jeg henvise til, hvormeget strengere Straffene for Tiden ere for disse Forseelser. Der fastsattes saaledes i Pl. af 3die December 1755 § 15, for at vise sig i sin Opsørsel trodsig eller opsætlig, nogle Ugers Arbejde i Rasphuset eller Spindehuset, hvilken Straf ved Frd. af 12te Juni 1824 § 5 er forandret til Fængsel paa Bånd og Brød, og denne sidste Straf anvendes nu ubetinget for den Forseelse, for hvilken efter Lovudkastet kan anvendes fra 1 til 10 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 5 Dage eller Fængsel paa Bånd og Brød indtil 5 Dage. I Frd. 25 Martz 1791 § 14 er der fastsat for de samme Forseelser enten Fængsel paa Bånd og Brød i nogle Dage eller Arbejde i Tugt- og Forbedringshuset een eller flere Maanedere. Det vil altsaa sees, at Lovudkastet er langt mildere end de hidtil gjældende Love. Naar man nu opkaster det Spørgsmaal, om de dog ikke endnu ere for strenge, saa maa jeg atter kalde tilbage i Erindringen, hvilken betydelig Deel af den Myndighed, som Huusbonden nu har, han taber ved Lovudkastet. Ikke alene er Tyendet nu bundet langt fastere til Huusbonden ved de Contracter, som udenfor Kjøbstæderne skulle indgaaes; men Revselsesretten bortfalder saagodtsom aldeles, og dernæst er der ogsaa et andet Middel, som Huusbonden nu har det i sin Magt at benytte imod det Tyende, som ikke opfører sig vel, og dette Middel ligger i den Regel, som fortiden gjælder angaaende Studsmaalet. Da Huusbonden kan give det efter sin Samvittighed uden at behøve at bevise dets Rigtighed; saa indhol-